

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyössy István szerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETETNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestben Lang Lijót, Haasenstein és Vogler (Jaulus) Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát Bécsben: Daube G. L. és társa Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Meghiúsult terv.

Brassó, 1890. október 25.

Az összes orthodox szlávok orosz aegis alatti solidaritásának megteremtésén fáradozott egy kalandos terv, mely a saját együgyűségén szenvedett hajótörést, mielőtt tudomást vehetett volna róla a világ. Az összes orthodox népek generalis synodusa életrehívásának-eszméjét — mint a „P. Corr.”-ben olvassuk — legelőször egy orosz lap pendítette meg; de az eszme csak gyér visszhangot keltett és a hatás, melyet Moszkvában vártak, elmaradt. Tudomásunk szerint csak néhány, egészen jelentéktelen balkáni lap, melyek mögött senki sem áll saját tisztelt szerkesztőségükön kívül, köztük egy újvidéki obscurus szerb lap is, pártolta az ügyet. A szláv keleti népek közvéleményének zöme egyáltalán nem osztozott az eszmében, vagy ha igen, úgy ez csak azért történt, hogy az indítványt komolyan és határozottan elutasítsák.

E szerint az eszme el volna temetve, még mielőtt igazában megszületett volna. De ha meghiúsult is, még sem lesz időszertűlen sirjánál némi elmélkedésbe bocsátkozni. — Hogy orosz részről mily motivumok voltak e kezdeményezés rugói, azt nem kell fejtegetni. Ha az orthodox egyházi zsinat létre jött volna, Oroszország már csak nagyságánál és lakosainak számánál fogva is domináló állást foglalt volna el benne. Az ily fensőbbiséget azután bőségesen ki lehetett volna aknázni az egyházi összpontosítás egy nemének statuálására, természetesen orosz központtal. Az eddig Oroszországtól egyházi tekintetben is szervileg elkülönített orthodox keleti népek valami utonmódon egyházi alárendeltségi viszonyba lettek volna hozandók a csárral s a szláv testvérség, a vallási és faji egység jelszava a legkitünőbb mézes madzag lett volna e terv megvalósítására. Az orthodox egyháznak, mely mindig csak eszköze volt az orosz autokratia politikai hatalomnagyságának, egy oly törekvés köpenyét kellene szolgáltatnia, melyet Oroszország az egyház terén kívül századok

óta következetesen, de mindig sikertelenül tartott szem előtt.

A keleti népek azonban nem mentek bele a csapdába. A saját szenvedéseik történetéből még mitsem felejtettek; sokszoros tapasztaláson okulva, ösztönszerűleg érezték, hogy a vallási közösség ürügy gyanánt felhozott érdeke mögött, a politikai és nemzeti absorbeálás célzata lappang. A szláv Balkán-államok egyházi függetlensége a conditio sine qua non-ja politikai önállóságuknak és nemzeti individualitásuk megtartásának. A szlávok mély vallásossága mellett az Oroszországtól függő egyház az első lépés lenne azon az uton, mely a szláv nemzeteket az orosz supremacia karjaiba vezeti.

— A Balkánon a nemzeti egyház elengedhetlen feltétele a nemzeti államnak. Mihelyest feladták a nemzeti egyházat, megásták sírjukat.

Ilyetén politikai megfontolás idegenítette el a szláv nemzeteket az orosz tervtől. Ehhez majdnem még nyomósabb természetű egyházi tekintetek is járultak. A keleti orthodoxoktól azt várták, hogy egyházukat alárendelik az orosz egyháznak. Am hogy áll az orthodox egység dolga magában Oroszországban? Az igazhitű egyház mellett a legkalandosabb felekezeti burjánzik a csár birodalmában. Háromszáz felekezetet számlálnak ott már eddig is s ezek száma napról-napra növekszik. Az önmagukat herélt skopzenektől az ártatlan, faczölöpöket imádó raskolnikokig, megtaláljuk Oroszországban a vallási örültség mindennemű képviselőit s ezek mind fanaticus ellenségei az orthodoxiának, melyből keletkeztek. Már évek előtt 20 millióra becsülték a szakadárak számát és számuk minden repressáliák daczára egyre nő.

Igy áll az orthodox egység Oroszországban. A keleti szlávok pedig, kik egyházukat eddig minden szakadarságtól menten tudták megtartani, jól meg fogják fontolni, hogy veszélyeztessék-e egyházuk szeplőtlenségét az orosz egyházhhoz való organicus csatlakozás által, mely ha nem is mozdítja elő a szakadarságot, de képtelen annak folytonos burjánzását meggátolni. A keleti szlávok nagyon jól tud-

ták, miért kellett az általános orthodox synodus — Oroszországban megfogamzott — tervét visszautasítani; nemzetiségüket, államiségüket és egyházukat kockáztatták volna, már pedig ezeket a drága javakat semmiféle ármánykodásnak sem dobják oda áldozatul.

Külföld.

Sötét pontok a politikai láthatáron. A „Figaro”-nak sürgönyzik Londonból:

„A ministerek körében azt hiszik, hogy a tripolisi ügy csak el van odázva az napra, a melyen a konfliktus után vágyó Németország, tetetvén magát mintha nem akarná, Olaszországnak szabad kezét enged a tripolisi expedíció foganatosítására.

Ez pedig rögtön maga után vonandja az Itália és Törökország közti háborút a maga összes következményeivel úgy Afrikában, mint Európában.

Franziaország kénytelen lenne közbelépni, hogy megvédelmezze tunisi határait. Szerbia és Bulgária felhasználná a porta zavarait, hogy egymást megtámadják (a szerbek ládászámra kapják a puskákat, és karabélyokat, a melyeket titkon hozzájuk juttatnak a Dunán) a szultán tulajdonát képező ó-szerbiai és albán területek miatt. Meglesz tehát az általános háboru Afrikában és Európában. Anglia támogatni fogja ugyan titokban Törökországot, de egy puska lövés sem teend azért, hogy megakadályozza Tripolisnak Itália által való elfoglalását. A maga számára inkább kárpótlást keresne Berberiaiban, Khartum- és Kassalában. Ausztria-Magyarország és Oroszország pedig nem maradhatnának vesztig az adott körülmények között.

Ime ez az, a mit mondanak, még pedig nem is a „Pall Mall” és a „Saint James Street” klubbok dohányzó termeiben, hanem főministeriumokban és hal-kan a külügyministeriumban is.

Államférfiak találkozása. Rómából érkező hírek szerint Caprivi és Crispi találkozása október végén, vagy november elején csakugyan létrejön és pedig valószínűleg Nápolyban. A Lina-villában tényleg folynak az előkészületek a vendéglátásra és a Nuvigazione Generale-t felszólították, hogy egy gőzbarkát tartson készen az esetleges kirándulásokra.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Az atyuska.

(Folytatás.)

Társaim sokat élcelődtek a barátságunk fölött, persze csak az ő távollétében.

— No, valahára Iván is kezdett viszonyt! — mondogatták.

— Te vagy a Dulcinea! —

De én csak örültem az incselkedésüknek...

Egy alkalommal egy szomszédos földbirtokos családhhoz voltunk estélyre hivatalosak. Egyetlen leányuk hazakerült a szünidőre a zárdából, ezt ünnepelték. Iván persze mindjárt az új jövevényt kereste fel.

A kis Szirontay Mari comtesse ekkor tíz éves lehetett. Ritka csunya gyermek volt, igazi „fekete bogár”, a hogy az apja nevezte. Csupa fehér csipkébe volt burkolva, a mi még jobban kiemelte foltos bőre olajos barnaságát. Szinte kell emetlenül fekete haját nem volt képes semmiféle fésű vagy fonás rendben tartani. A profilja feltűnően hasonlított a fiókvércséhez. Alig volt hús a keskeny arcán s mezitelen csontos karjain. Ezenkívül indulatos és vad természetű gyermeknek látszott.

Iván beszélgetni kezdett vele, de alig kapott tőle feleletet. Már rég otthagya volna a kis vadóc, ha a puha szakálla meg nem tetszik neki. Azzal

babrált, míg lassan annyira felbátorodott, hogy tépetni kezdte, mire Iván gyöngéden a kezére ütött.

Az elkényeztetett gyermek felugrott, összecsikorgatta a fogaait, kikapott egy aranyozott végű, nyílforma hajút a hajából és teljes erővel az Iván tenyerébe döfte.

— Szentelen! — sziszegte, de mikor látta hogy a vér elfutja az Iván kezét, menekülni akart az anyja felé.

Iván utána kapott. Soha sem láttam ez embert ennyire kikelni magából, hiszen mindenki csodálta a nyugalmát és hidegvérét. Halvány arca sötétpirosra változott s az útér erősen kidagadt a homlokán. Úgy összeszorította a gyermeket, hogy azt hittem, mindjárt megfojtja.

A nyöszörgésre hozzájuk siettek a vendégek. Iván egyszerre magához tért. Bágyadtan, sápadtan eresztette el a halálra rémült gyermeket és mosolyogni igyekezett.

— Megijesztettem kis Mari... ügye-bár? — mormogta s azután kisietett a kártyázók közé. Szokása ellenére játszott és sokat vesztett. Mikor hazafelé indultunk, utánam sietett.

— Maradj az éjjel nálam! — mondotta.

Szívesen teljesítettem a kérelmét. Nem fogadtam el a felajánlott ágyat, rögtönöztünk egy másikat a borkereveten. Lefeküdtem s csakhamar el is

szunnyadtam. Valami három óra múlva ébredtem fel újra. A lámpa még mindig égett s Iván még mindig felöltözve ült az ágya szélén. Nagyon halovány és szenvedő volt az arca.

— Mi bajod van, Iván? — kérdém tőle ijedten.

Félhangosan mondta magában, mintha nem is nekem felelne.

— A végzet... a végzet!... Ez volt az első tűszúrás. Nem a kezem sajog, hanem a lelkem. Ez a leány lesz az én végzetem.

Oly váratlanul hatott reám ezt a beszéd, hogy szinte nevetségesnek s gyermekesnek találtam azt. De sápadt arca és verejtéktől kivert homloka egész ellenkező benyomást gyakorolt. Nem tudtam mit felelni neki. Felültem s megvartam, míg levetkőzik és elfújja a lámpát, de azután sem tudtam elaludni. Mig ki nem világosodott, egyre hallottam, mint hánkolódik az ágyában és sóhajtozik egyre.

E naptól fogva nem ment többé Szirontayékhoz, habár azelőtt szívesen időzött náluk. S a gyermekeket ép úgy gyűlölni kezdte, mint a ködöt és a fekete kutyát. Még szóltanabb lett és még szomorubb. Előlem is bujni kezdett és soha sem hozta többé elő bölcsészeti nézeteit. Két hónap múlva áthelyezték Bécsbe az ezredtörzshöz. Utólag megtudtam, hogy ez a saját kérelmére történt.

Botrány a cseh tartománygyűlésen. A tartománygyűlés f. 21-iki ülésén Vasaty interpellációt intézett a helytartóhoz, mert németül válaszolt egy cseh nyelven tett kérdésre. Az elnök Vasaty az interpelláció illetlen hangja miatt rendreutasította. A helytartó cseh nyelven kijelenté, hogy nem válaszol az interpellációra, mely oly hangon volt tartva, hogy rendreutasítást vont maga után; sőt az interpelláló annyira ment, hogy kétségbe vonja még azt is, hogy szóló hivatalos esküjéhez hű maradt. Az elnök erre az ülést bezárja. Az ifjú csehek nagy zajban törnek ki. „Erőszak!” „Önkény!” kiáltások hallatszanak. A zaj csak hosszabb idő után csillapult le s a képviselők nagy izgatottság közt hagyták el a termet.

Belföld.

Állam- és egyház. A „P. Corr.”-et egy a bécsi pápai nuntiaturához közel álló személyiség arról biztosítja, hogy a curia nemcsak nem tartja a cannonal ellenkező cselekménynek, sőt egyenesen kötelességnek ismeri, hogy az eljáró kath. lelkész a megtörtént keresztelést a közigazgatási hatósághoz bejelentse. Mit mivel aztán a bejelentéssel a hatóság, azzal az Isten szolgájának nem kell törődnie, neki azonban szent kötelessége a „caesar iránti engedelmesség.” Ehhez képest nem járnak el a szentszék intenciói szerint azok, kik az ismeretes Csáky-féle rendelet ellen akkor is folytatnák a vizsályt, ha az a nem-katholikus lelkész helyett a politikai hatóságot jelölne ki azon helynek, hova a katolikus papnak jelentést kellene tennie egy általa végzett ügynevezett elkeresztelésről.

Érdekes ellentétben áll ezzel a „Magyar Állam” következő közleménye: „A kormánynak a febr. 26-iki rendelet tárgyában szándékolt azon újabb tervét illetőleg, hogy a vegyes házasságokból szülnők akarátával — bár az 1868: LIII. t.-cz. 12. §-a ellenére — katolikusnak keresztelt gyermek anyakönyvi kivonata ne a kath. pártorhoz, hanem a polgári hatósághoz tétessék át, a magyar katolicismus legilletékesebb képviselői rosszalásukat fejezték ki. Alaptalan tehát minden föltevés, mely azt engedné sejtetni, hogy e megoldást correct egyházi férfiak is elfogadták volna. Egyébiránt örömdetes tudomásra adhatjuk, hogy az új megoldási terv Róma bírálata alá terjesztetvén, a biboros hercegprímáshoz már megérkezett Rampolla biboros államtitkárnak válasza, a ki XIII. Leo, a mi szentséges urunk nevében kijelenti, hogy a keresztelési bizonylatnak a herezis részére való kiadása a polgári hatóság közvetítésével sem engedhető meg.”

A képviselőház igazságügyi bizottsága Körösi Sándor elnöklete alatt tartott ülésében tárgyalás alá vette az Olaszországgal 1890. júl. 8-án irodalmi vagy művészeti művek szerzői jogának kölcsönös oltalma iránti szerződés és becikkelyezésére vonatkozó törvényjavaslatot. Beksics Gusztáv előadó kimeli, hogy e szerződés teljesen megfelel a magyar közjognak s nevezetesen 4-ik cikkében akként ki-domborítja a magyar állam egyéniségét, mint kevés nemzetközi szerződés. Teljesen megfelel továbbá a

viszonzosság igényeinek s a védekezés tekintetében sem köti meg az állam kezét. Mindezek alapján a szerződés becikkelyezése iránti törvényjavaslatot, elfogadásra ajánlja. A bizottság úgy általánosságban, mint részleteiben elfogadta a törvényjavaslatot.

Egy román lap a hármas szövetségéről. A bukaresti „Vointa Nationala”, Bratiano volt miniszterelnök közlönye, a „A hármas szövetség és a románok” címe alatt kommentálva a berlini „Kreuzzeitung”-nak az erdélyi románok elnyomatásáról írt cikkét, kikel a jelenlegi román kormány ellen azért, mert nem demetálta nevezett lapnak azon állítását, hogy Románia nem volna megbízható szövetséges. A „Vointa Nationala” kijelenti, hogy Románia és Károly király megbízható szövetségese annak, a ki azt meg tudta szerezni, a román hadsereg pedig fegyelmezett és oda fog menni, a hová főparancsnoka küldi, akár a honvédek ellen, akár a honvédek mellett. Azután azt jegyzi meg:

„A valóság csupán az, hogy a román királyság mindaddig, a míg a magyarországi románokkal úgy bánnak el, mint helotákkal, csakis Oroszországra nézve lehet erős szövetséges, Kétségtelen, hogy nem a mi dolgunk foglalkozni a magyar királyságban románok panaszaival és elégedetlenségével, mert mennél általánosabb ezen elégedetlenség, annál nagyobb mértékben fokozódik a román királyság befolyása Magyarországnak egy nagy részében, ezen körülmény pedig minket egy cseppet sem szomorít el. Hogyha bécsi és budapesti szomszédainak inyére van, hogy a magyar királyságban románok napról-napra még jobban elkeserítenek, mi nagyon sajnáljuk ugyan elnyomott testvéreinket, de nincs okunk e miatt panaszkodni és kedvünk sincs valamit feláldozni ezen elégedetlenség megszüntetésére.”

A nagy-szebeni román értekezlet. Baj van a nagyszebeni román konferenciával, mely úgy látszik, nem fog minden románnak a megelégedésére kiütni.

Nagy-Szeben és Brassó között egy kis nézeteltérés fordult elő, melynek különben mélyebb alapja van. Brassó soha sem nézte jó szemmel, hogy Nagy-Szeben viszi a hangot a nemzetiségi ügyekben; valamint hogy a „Gazeta” nem vette soha jó néven, hogy a „Tribuna” magát, a nemzeti párt organumának hirdette. És ebben igaza is van, mert hisz a „Gazeta” sokkal régebbi keletű a másiknál. Zokon eshetett a brassóinak még az, is hogy az összehívó tisztán a tribunisták információjára lett kiadva, a Gazetához tartozók mellőzésével.

Ilyen körülmények között a két város és lap között a konferencia összehívására vonatkozólag kiütött az egyenlenség, a Gazeta azt óhajtván, hogy miután a meghívó kibocsátása és a kitűzött határnap között az idő igen rövid, halasztassék el a konferencia e hó 27. és 28-áról. A Tribuna erre oda nyilatkozik, hogy az ilyképen eljárók, ilyen kritikus pillanatokban különösen, az egész világon áruolóknak tartatnak és rádikálják a Gazetára, hogy a mit ő, a „Tribuna” főzött, az pompás étel s kötelessége a „Gazetának” azt szó nélkül megenni.

Hét év múlva találkoztam újra vele Bécsben, a hová az ezredünket áthelyezték. Én már főhadnagy voltam akkor, ő meg kapitány. Feltűnően megörült, mikor mepillantott. Megölelt és sokáig szorongatta a kezemet.

Keveset változott, mióta nem láttam. Hajában egy-két ősz szál csillogott már ugyan, de mégis egészben véve majdnem fiatalabban nézett ki, mint Bertyenén. Több vidámság és életkedv mosolygott az arcán. Igen elegáns egyenruhát viselt, parfümöt használt és minduntalan dudolgotott magában. A könyveket a szekrényekben por fedte és a falakon Chaplin-féle női tanulmányfejek függtek. Dicsérte a kedélyes bécsi életet és megígértette velem, hogy együtt fogjuk a kezdődő farsangot végigmulatni.

A mily nyomott kedélyhangulatban kopogtattam be hozzája, oly könnyen föllelegzettem, mikor elváltunk. Csak hogy beállt végre az egészséges reakció nála! . . . Az elhagyott tót falu unalmassága és az erőltetett olvasás megzavarta kissé a fejét, a világ- város pezsgő élete és a kellő szórakozás helyreállította a megbillent egyensúlyt a lelkében.

Az egész farsang alatt mindenütt megfordultunk, a hol mulatni lehetett s nagyon kedélyes czimborának találtam őt. A farsang közepére eső nagy bála, a melyet a hadtestparancsnok adott, szintén együtt mentünk fel. A terem közepén a nagy csillár alatt

ácsorogva szemléltük az érdekes közönséget. Főrangú hölgyek, a kik több össel birtak, mint hajszállal, magas állású katonatisztek, czifra egyenruhákban, gazdagon elhalmozva csillagokkal és sebhelyekkel; vézna, gyenge comtessek kevés ruhában, de annyi ékszerrel, hogy az ember szinte féltette őket az összeroskadástól; monoclis fiatal urak aranykulccsal a vállukon, de üres zsebbel és fejjel, színgazdag változatos képpé olvadtak össze a délszaki növényekkel gazdagon díszített terem kertében.

A mint körülnéztem, egyszerre egy feltűnő alakon akadt meg a szemem. Nem találkoztam még vele sehol sem az idén s a vonásai mégis ismerősöknek tetszettek. A könnyű fehér, ezüstporos ruha, mint valami lenge fátyol ömlött végig szép szabályos, kerek idomain. Vakítóan világolt át rajta a fehér bőre. Sajátságos, hajlékony ringó járása volt s a mint tánczolt, egészen a bokáig meglátszott gyönyörű formája, fekete selyem-harisnyába burkolt lábacsakája. Koromfekete haját egy hatalmas solitair tartotta össze a feje búbján. Valódi érzéki szépség volt, tüzes, mandula alaku szemekkel, sűrű szemöldökkel és ívalakú, magas homlokkal. Ha beszélt kissé összehúzta a szemét; ha hallgatott, minduntalan megnevesítette hegyes nyelvvel keskeny mozgékony ajkait. Minden mozdulata kaczer, izgató bájjal volt tele.

Megérinttem az Iván vállát.

A magyar fegyvergyár feloszlása. A magyar fegyver- és lőszergyár részvénytársaság igazgatósága a f. hó 30-án Budapesten tartandó rendkívüli közgyűlés elé terjedelmes jelentést terjeszt, melyben a berlini Ludvig Loewe és Comp. czég által tett egyezségi ajánlat elfogadását és a társaság feloszlását indítványozza. Ezen indítványokat a felügyelő bizottság is elfogadásra ajánlja, kérévén a közgyűléstől a fölmentvényt.

Egyházi zsinat. A szerb egyházi zsinat e hó 27-én báró Nikolics Fedor kir. biztos, a pátriárka és az összes g. k. szerb püspökök jelenlétében fogja megnyitni. Értesülésünk szerint, a zsinat mindenképp előtti a temesvári püspöki szék betöltésének ügyét fogja tárgyalni és előreláthatólag az ügyet akként intézi el, hogy Bazilian bácsi püspök áthelyezését fogja a kormánynak javasolni, mely esetben az ujvidéki püspökséget maga Brankovics patriárka fogja mindaddig kormányozni, míg egy alkalmas, hazafias szellemben nevelt püspökre nem akadnak.

Brassó vármegye törvényhatóságának őszi közgyűlése.

(Vége.)

Ezek után a vármegye főjegyzője s főszámvevője a rendes tárgysorozatban felvett 49 és a póthirdetményben foglalt 6 ügyet a kíváncsok gyorsasággal és ismeretes szakavatottsággal terjesztették elő. Ezek közül kiemelendőknek véljük a következőket:

A m. kir. földmívelésügyi ministerium által a hűsvágást illetőleg leküldött szabályrendelet-minta alapján kidolgozott szabályrendelet elfogadtatott s hasonlóan elkészítésére Brassó rendezett tanácsu város közönsége is utasított.

Nemkülönben végleg megállapított az ebtartási szabályrendelet és a vármegyei útbiztosok minősítését körülíró szabályzat. Ezekről alkalomlag terjedelmesebben meg fogunk emlékezni.

Pánczél István predeáli t. szolgabíró a vármegyei tisztviselői nyugdíjintézet kötelékébe fölvetetett.

Az 1891. és 1892. évekre a közigazgatási bizottságba a törvény értelmében kilépő tagok újból megválasztattak, nevezetesen: Porr Kerestély, Dr. Gusbeth Ede, Resch Károly, Imrich János és Dück József.

A vármegyei igazoló választmányba a jövő 1891. évre elnöklő főispán kinevezte elnökül: Roll Gyula alispánt, tagokul: Nagy Istvánt, Román Lajost és Resch Károlyt; a közgyűlés felkiáltás útján beválasztotta: Dr. Fabricius József, Ridély Frigyes, Strevoiu Miklós és Dr. Zell Vilmos tagokat.

Brassó város általános pénzkezelési szabályrendelete megállapított s jóváhagyás végett a belügy-ministeriumhoz fölterjesztetik, ellenben a város képviselőlete által az árvaszéki pénzkezelésre vonatkozó szabályzat nem hagyott helyben s a város közönségének ujabbi átdolgozás végett visszaszámaztatik.

Tárgyaltatott több oly községi számadás, melyeknél a főszámvevői vizsgálat értelmében a számadóknak a fölmentvényt akadály nélkül meg lehetett adni.

A közigazgatás iránt való érdeklődés tanúsá-

— Nézd csak Iván, — mondtam — a Sziron-tay Mari . . .

Iván egy-két perczig merően, sovár szemmel bámult a leányra. „Az . . . az! . . .” — dadogta. S éreztem, hogy reszketni kezd, sőt mintha megingott volna. Arca halotthalványnyá változott.

— Rosszul érzed magad? — kérdeztem tőle ijedten.

— Nagyon rosszul. Maradj csak Ernő! . . . Hazamegyek.

Sokáig töprengtem magamban megmagyarázhatlan átváltozásán. Majd egyszerre, mint mikor a nap tányérja váratlanul fölemelkedik a hegy fölött és megvilágítja a sötét tájat, egy régi kép jelent meg a képzeletemben: a „fekete bogár” a bertyenei kastélyban, a kiből azóta ragyogó pillangó lett, a nyílforma aranyos tű . . . és az Iván álmatlan éjszakája. . . . Valósággal összeborzadtam.

Másnap korán reggel fölkerestem őt a lakásán. Félig felöltözve hevert a kereveten, az asztalkán mellette üres cognacos üveg állott. A haja kuszáltan csüngött a homlokába s a szemei homályosak, zavartak voltak; meglátszott rajta a szokatlan ital hatása.

— Nos, hogy vagy öregem? — kérdeztem tőle.

— Semmi baj . . . semmi baj — felelt kissé akadozva s erőltetve neveteti.

(Vége következik.)

gaul tekinthetjük, hogy több község jegyzője fizetését fölemelte. — Ezen határozatok egyhangulag jóváhagyattak.

Votsch Alajos okleveles gyógyszerész azon kérelme, hogy Tatrang községében gyógyszerterületet állíthasson föl, — a vármegye közegészségügyi bizottságának javaslata alapján a m. kir. belügyminiszteriumhoz pártolólalag terjesztetik föl.

Tekintettel azon körülményre, hogy az italmérségi jog megváltása utáni kárpótlásokból a jövedelem csak az év végén folyik be, — több község azon kényszerhelyzetbe jutott, hogy kölcsönt vegyen föl. Ez általában oly megjegyzéssel engedélyeztetett, miszerint a kölcsönügylet csak azon brassói pénzintézetek valamelyikével köthető, a mely már a törvényhatósági bizottság által vármegyei pénzek elhelyezésére alkalmasnak mondatott ki.

A társ törvényhatósági átiratok sorában előterjesztett Galgóczy Károly Pest-Pilis-Kiskunmegyei t. főjegyzője által a magyar nemzet 1900-ban tartandó ezredéves ünnepére vonatkozólag megküldött emlékirat, melynek kapesán elhatározottat, hogy annak tanulmányozása s esetleg az országos bizottsággal való érintkezés és időnkint a közgyűléshez teendő indítványok céljából a következő bizottság küldessék ki: Roll Gyula, Brennerberg Ferencz, Puskarai József, Harmath Lajos, Koós Ferencz, Gavrus János, Hubbes Péter, Horváth Péter, Sipos János, Marczell Márton és Tompa Sándor; egyuttal felhívatik az alispán, hogy ezt bizottságot haladéknélkül hívja össze.

A gyűlés déli 12 órakor véget ért.

NAPI HIREK.

Bérlet-hangverseny. A Diesterweg-ünnepély miatt a városi zenekar 4-ik és utolsó bérlet-hangversenye október 29-ike helyett október 28-án (kedden) tartatik meg a városi vigadó nagy termében. A gazdag programból csupán Brandner karmester úr — közkívánatra felvett — nagy Potpourri-ját (Gyöngyök és virágok) emeljük ki. A hangverseny este 8 órakor kezdődik. — Belépti díj 30 kr.

Esküvő. E hó 21-én d. u. 3 órakor szűk családi körben esküdtek örök hűséget Apáti Péter mikesfalvi birtokos és volt nagy-küküllőmegyei alispán leányai; Gizella: Horváth Ákos Kis-Küküllőmegye, hosszú-aszói járás szolgabírójával, Juliska: Kovács Jenő okleveles gyógyszerésszel és ádámosi birtokossal kelt egybe. — Sok szerencsét kívánunk e frigyhez.

Dicső-Szentmártonban e hó 18-án a „Kölcsönkért feleség” című bohózzattal kezdette meg a Szigethy Jenő igazgatása alatt álló színtársulat előadásait. Színpad kerületéig: „Stern Izsák” és a „Csikós” című darabok, közepes számú közönség előtt. — Ajánljuk a társulatot közönségünk szíves figyelmébe; megérdemli a pártfogást.

Nyugdíjaztatott az erzsébetvárosi kir. törvényszék elnöke Nagy Lajos, kinek tiszteletére e hó 25-én búcsu-estélyt rendez a bírói kar és díszalbumot nyújt át nyugalomba vonuló érdemes főnökének.

Dr. Klug Nándor akadémiai székfoglalója. A kolozsvári egyetem tudós tanára dr. Klug Nándor a M. T. Akadémia természettudományi osztálya tegnapelőtt délután 5 órakor tartott ülésén tartotta székfoglalóját, mely alkalmából a tagok szép számmal jelentek meg. Klug, mielőtt székfoglalóját megkezdte volna, köszönetet mondott az akadémiának azért a megtiszteltetésért, hogy levelező tagjává választotta. Majd azokról a vizsgálatokról tesz jelentést, melyeket a vezetése alatt álló kolozsvári élettani intézetben az enyvről, gelatinról, illetőleg annak emésztéséről és tápértékéről tett. Ezek szerint az enyvből a gyomornedv behatása alatt glutose, míg a hasnyállal érintkezve glutinopepton lesz, még pedig úgy, hogy róla egy megemészthető anyag, az apoglutin válik le. Ezután előadja ezen általa előállított három testnek: glutosének, glutinopeptonnak és apoglutinnak vegyi sajátosságait sorolta föl, különösen színüket ismertette. Majd állatokon tett kísérleteket ismertetett, melyekből kitűnik 1.), hogy olyan állat, melynek szükséges táplálékába a fehérnyé helyett enyvet tesznek, nem élhet meg; 2.), hogy a glutosét és a glutinopepton a fehér vérszövetek a bélsőben magukba veszik és a kötő-szövetbe mint enyvadó-anyagot lerakják. Előadók kísérleteit kutyákon s házi nyulakon vitte véghez. — Klugot zajosan megtapsolták.

Körrendelet felség-folyamodványok ügyében. A pénzügyminiszter az ő felségéhez címzett, a pénzügyi hatóságoknál benyújtott kegyelmi kérvények tárgyában a következő körrendeletet adta ki: „A hivatalos eljárás egyöntetűségének elérése céljából

mihez tartás végett rendelem, hogy a kérvényező felek által ő császári és apostoli királyi felségéhez címzett és a pénzügyi hatóságoknál benyújtott kegyelmi kérvények az érdekelt feleknek oly figyelemztetés mellett adandók vissza, hogy folyamodványukat közvetlenül juttassák a Felső kabinet-irodájába, miután a felség-folyamodványok csak akkor vehetők érdemleges tárgyalás alá, ha a kabinet-irodából a „miniszteriumnak kiadatnak.”

Fürdőügyünk emelése érdekében. A holnap megnyíló balneológiai értekezleten egy nyomtatott javaslat fog szótosztatni, melyben dr. Smialovszky Valér rámutat az okokra, a miért a nagyszámú s kitűnő gyógyhatású magyar fürdőhelyek nem bírnak még sem arra a világhírre és virágzásra emelkedni, a melyre hivatva lennének. Főbajnak tekinti az olcsó forgalmi tőke hiányát, az orvosok közönyét és a törvényhozás fukarkodását a fürdőhelyeknek nyújtandó kedvezményekben. Ezek alapján a javaslat szerzője első sorban azt óhajtja, hogy a törvényhozás oly törvényt alkosson, mely megadja a fürdővállalatoknak mindama kedvezményeket, melyek az 1890. évi XIII. törv. által az iparvállalatoknak megadottak. Továbbá a magyarországi fürdő vállalkozóknak szövetkezést ajánl az ügyvitel egységesebb rendezése, a reklám közös gyakorlása, olcsóbb építkezések és kútfúrások, butorbeszerzés, a vendégek szórakoztatása, a hivatalnoki, vendéglői és szolgazemélyzeti közös szervezet, általános tarifa, szállítás stb. keresztülvitele céljából. Végül a sajtó, az orvosi kar és a közönség tegye és teheti meg szerző szerint a legtöbbet a hazai fürdők föllendítése céljából.

A szüret Medgyesén. Medgyesén pénteken kezdődött a szüret s a kisebb hegyeken már véget is ért. A közel környéken is leszüreteltek már. A mennyiség közepes; a minőséget illetőleg a must 10—14 fok között ingadozik. A borkereslet nagy.

Vonatösszeütközés. Nagy vasuti szerencsétlenség történt tegnapelőtt az osztrák-magyar államvasut Alberti-Irsa állomása közelében, a mely alkalommal több ember megsérült, két kocsit teljesen összezúzódott. Ugyanis két óra tájban Alberti-Irsa mellett az osztrák-magyar államvasut 242. számú és 261. számú vonatai — valószínűleg hibás váltógazítás folytán — oly erővel ütköztek össze, hogy két kocsit teljesen összezúzódott, míg a többi jelentékenyen megrongálódott; az egyik vonaton hízott ökröket szállítottak, a melyek közül egy az összeütközés alkalmával összezuzatott, míg az ökrökre felügyelő szerbek közül — hír szerint — nyolc ember súlyosan, egy ember pedig életveszélyesen megsérült. A sérülteket lakásaira Kőbányára szállították. Az osztrák-magyar államvasutak igazgatósága ez ügyben azonnal szigorú vizsgálatot indított, mely hivatva lesz kideríteni, hogy az összeütközésért kit terhel felelősség.

Füstnélküli lőpor a színpadon. Az eszéki színházban e héten „A valódi nász” előadása alkalmával igen mulatságos epizód fordult elő. A darab utolsó jelenetében ugyanis a hősnőt, Szanda leányát lelövi egy lázadó oláh. Ez a jelenet a legidegrázóbb az egész darabban és a közönség feszült kíváncsisággal várta a jelenetet. De fátum, — a pisztoly csütörtököt mondott. Kinos csend támadt, fenyegetve a sikert, midőn a színésznek egy mentő gondolata támadt és a legnagyobb pathosszal kiáltá: „Igen, meghaltál — első áldozatja a füst és durranás nélküli lőpornak” és a hatás — teljes volt.

Hadvezér ünnepeltetése. Mint Berlinből jelentik, Vilmos császár különös kívánságára a Moltke-jubileumot eddig páratlan és hallatlan ovációkkal szándékoznak megünnepelni. Valamennyi porosz tábornagy és tábornok a császár személyes vezetése alatt fogja Moltke grófot üdvözölni. Egyébként is nagy előkészületeket tesznek a jubileum-ünnepre, melyeket azonban egyelőre titokban tartanak.

A szentpéteri csoda. A belovári törvényszék előtt mintegy 25 csorsztecz-szt.-péteri vádlott asszony és férfi állott, kik azt állították, hogy ők valósággal látták a szent szűzet és gyermekét Jézus Krisztust! Általános fölháborodást keltett a műveltebb hallgatóság soraiban, mikor a belovári plébános a bamba és mély butaságban sinlődő parasztok vallomását részben megerősítette. A lelkiatyja ugyanis kijelentette, hogy a róm. katolikus vallás magasabb lények megjelenését nem tartja kizártnak, csupán megkívánja, hogy e tárgyban közelebbi bizonyítékok álljanak rendelkezésre. — A vallomások során kitűnt, hogy a falu legidősebb s legjózanabb eszű tagja, Czljenak Márkus nevű aggastyán csak akkor szegődött az általános mozgalomhoz, mikor látta, hogy a pap nem ellenzi a babonát, sőt procezzsióval vonult ki a mezőnek azon pontjára, a hol a jámbor hívők a szőke, göndör fűtű

Jézuskát a földbe bujni látták. E tanu továbbá kijelenti, hogy ő az egész botrányt a papnak tulajdonítja, a ki a „Lourdesi szt.-szűz”-ről írt könyvet terjesztette. E könyv elolvasásától bódult meg az egész falu. Hadics Miksa azt állítja, hogy őt valami tulvilági erő vonzotta a helyszínre. Hadics volt, a ki megjövendőlte, hogy a világ el fog e. yészni, a mivel a jámbor gyülekezetben nem kis rémületet keltett. Palics Simon, egy vén, ravasz parasztember, a legkomolyabb képpel állítja, hogy mióta Rudolf trónörökös meghalt, előtte gyanus a világ sora. A fanaticus emberek az őrjöngés alkalmával számos városi embert, kereskedőt elpáholtak, valamint a hatóságnak is ellene szegültek, úgy hogy a formaszerinti lázadás elnyomására egy egész zászlóalj katonaságot kellett küldeni. A törvényszék 61 tanut hallgatott ki s a vádlottak közül Jaksicsot négy havi, négy más vádlottat két havi súlyos börtönre ítélte; a többit fölmentette.

Apróságok.

Kocza vadász. Egy vadásztársaságban a legutolsó hajtás eredményeit beszélték meg. A derék Nimródok egyike oda fordul legjobb barátjához:

— Mit gondol: hány foglyot lőttem ma? Találja ki!

— A felét! — Felelte a kérdező, a ki alaposan ismerte barátját.

Toll hibák. Egy rajnamenti újság novellájában a következő mondat ékeskedik: „Gyönyörű szemei hirtelen megteltek könyekkel és lepotyogtak Fritz harisnyájára.”

Egy elszászi lap tárczájában meg a következő mondat volt olvasható: „... S a fereg szakadatlanul ott rágódott a szíven s a mellett láthatólag halványodott és fogyott.”

Irodalom.

A „Magyar Föld”, hazánk e legrégibb és legjobb közgazdasági szaklapja, mely újévkor tizenkettedik évfolyamába lép, mióta az új szerkesztő: Kormos Alfréd tulajdonába ment át, e rövid idő alatt is jelentékeny haladást mutat s minden újabb száma arról tanuskodik, hogy szakértelem, hirlapírói gyakorlottság, mindenre kiterjedő figyelem mellett a lap szerkesztésében a vezérelv a közügy, különösen Magyarország gazdájának érdekeit minden téren szolgálni és előmozdítani. E lap jelenleg másodnaponként jelenik meg (hetenkint 3-szor), de még ez év folyamán napi lappá fog átváltozni s mint ilyen egyedüli és hűzágpótló lesz a magyar szaklapirodalom terén. Tartalma felöleli az összes gazdasági érdekeket, egyes rovataiban a gazdaság minden ágával találkozik az olvasó s hogy a magyar gazdaközönséget teljesen kielégítse, az üzleti és politikai téren előfordult eseményeket szakszerűen adja elő. A „Magyar Föld” előfizetői közt hazánk legelső uradalmainak, gazdasza- inak és olvasóköreinek neveit találjuk. A „Magyar Föld” előfizetési ára: egész évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt, mely ár a lapnak napilappá való átalakulása esetén sem fog fölemeltetni, dacára hogy ez által a lap kiadásai megkétszereződnek. A legmelegebben ajánljuk e kitűnő szaklapot városunk és megyénk gazdaközönségének és olvasóköreinek figyelmébe. Mutatvány számokkal a „Magyar Föld” kiadó-hivatala (Budapest, Erzsébet-kürút 27. sz.) szívesen szolgál.

A szesz folyadékokkal való kereskedés Magyarországon. Ilyen című munkára hirdet előfizetést Osváth Imre kir. törvényszéki bíró a „Magyar Kereskedők Lapja” regále-rovatának vezetője. A munka égető szükségét van hivatva pótolni, miután az új italmérségi jövedéki törvény folytán minden eddig megjelent ismertető és magyarázó mű hasznavehetetlenné vált. Osváth Imre munkája a legnagyobb alaposággal tárgyalja a régebbi és újabb rendelkezések (törvények stb.) egybevetésével a szesz és egyéb szesz italok nagyban való forgalmát (szesz-, bor-, sör-nagykereskedést), a szesz italok kis mértékben való forgalmát, a kimérést, a zárt edényekben engedélyezett elárusítást (kis mértékben való elárusítást), a kimérés és kismértékekben való elárusítási engedélyezésének feltételeit, az italmérségi illetéket, az italmérségi jövedék hasznosításának módjait, az italmérségi adóbérletet, a kizárólagos italmérségi jogosultságot stb. A munka nyolczadrét nagyságban 10—15 ivnyi terjedelemben fog megjelenni. Előfizetési ára 1 frt (bolti ára 2 frt lesz), mely összeg november 15-ig a „Magyar Kereskedők Lapja” szerkesztőséghez (Budapest, Erzsébet-kürút 27. sz.) mint a mű kiadójához küldendő. Ajánljuk e nagy fontosságú szakmunkát az érdekeltek (községek, ügyvédek, kereskedők, regálebérlek) figyelmébe.

Közigazgatás.

Kivitelünk Romániába. A román kormány nem rég utasította vámközegeit, hogy szigorubban bánjanak el a Hollandián keresztül Romániába importált áruk naturalisatiója tekintetében és hogy mindazon árukat, a melyeknek hollandi származása ki nem mutatható, az autonom román vámtarifa magasabb tételeinek kell alávetni. Ezen utasítás által a román kormány nyilván károsítani akarja Hollandián keresztül Romániába irányuló exportunkat és ez érthető. De érthetetlen az, hogy a hollandi kormány, melynek országa földrajzi fekvésénél fogva a transito kereskedelmet kell első sorban ápolni, lemondhatott Romániával kötött kereskedelmi szerződésének II. pontjáról, a melyben az idegen áruk naturalisatiója el van ismerve, mihelyt Hollandiában elvámoitattak és hollandi kereskedők birtokába jutottak.

Mint a bécsi „Fremdenblatt“ jelenti, a hollandi kormány nem is mondott le a jelzett szerződésen alapuló jogáról és ez okból azon osztrák-magyar-iparosok, a kik Hollandiába küldik áruikat, hogy azok onnan, mint naturalisált hollandiai gyártmányok exportáltassanak Romániába, jól fogják tenni, ha nem engedik magukat elrenttetni a román kormány elintézkedése által. Ha aztán valóban megtörténék, hogy a román vámhivatalok ezen árukat az autonom tarifa magasabb tételei alá vonnák, akkor a külügyi kormány után reclamálni kellene a hollandi kormánynál, a mely valószínűleg nem fogja osztani

aromán kormány felfogását. E kísérlet mindenesetre nem fog ártani, mert a helyzet kétségtelenül tisztázódni fog és esetleg található valamely mód iparunk védelmére.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár, valamint az ezt megelőző országos vásár is — talán a hirtelen megváltozott időjárás következtében — élénkség tekintetében csak középserű volt.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 5.70 frt., rozs 4.— frt., zab 2.55 frt., árpa 3.40 frt., kukorica 3.80 frt., lenese 6.— frt., paszuly 5.— frt., asszusilva —.— frt., borsó 5.— frt.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 55 kr, liba darabja 1.30 frt, récze darabonként 70 kr, pulyka párja 3.— frt, malacz 1.20 frt. Tojás 8 drb. 20 kr.

A húсарak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshús 44 kr, marhahús 40 kr, borjúhús juhhús 24 kr, 34—36 kr, zsir 64 kr, faggyu 23 kr, olvasztott faggyu 30 kr.

Brassói vasútforgalom.

Vonatiindulások.

Budapest felé: vegyesvonat reggel 4 órakor; gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor.

Bukarest felé: személyvonat reggel 5 óra 30 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 33 p.-kor; vegyesvonat délelőtt 9 óra 48 perczkor.

Vonaterkezesek.

Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 23 p.-kor; vegyesvonat este 10 óra 31 perczkor.

Bukarest felől; gyorsvonat délután 2 óra 13 perczkor; személyvonat este 7 óra 21 p.-kor; vegyesvonat délután 5 óra 50 perczkor; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predealról.

SÜKETEKNEK!

Egy személy, ki egyszerű háziszerviz által 23 éves süketsegből és fülzúgásból kigyógyult, hajlandó e szerleirását német nyelven megkeresésre bárkinek ingyen megküldeni. Czim: *Nicholson J. H., Bécs, IX. Kolintecza 4. sz. a.* (293) 6—52

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. október hó 25-én.

Román papírpénz à 100 frank	45.25 vétel	45.40 eladás
ezüstpénz à 100	45.—	45.25
Napoleon d'or (aranypénz)	9.07	9.10 1/2
Török lira	10.30	10.38
Arany	5.39	5.47
Orosz papírrubel	138.—	140.—

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társ szerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

H I R D E T M É N Y E K.

Gy.

Vasárnap este 7-kor a Polgári körben. (338) 1

Szám 408.—1890.

Brassó vármegye főispánjától.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bízott Brassó vármegye felvidéki és alvidéki járási orvosi állása, melyek évi 400 forint fizetés és 150 forint utazási általánnyal vannak rendszeresítve, — üresedésbe jutván, azokra az 1886 évi XXI. törv.-cikk 80. §-sa alapján ezennel pályázatot nyitok s felhívom mindazokat, kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cikk 9. §-ában körülírt minősítettségüket igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat folyó évi **november hó 20-ik** napjáig hozzám nyújtsák be.

Brassó, 1890. október hó 6.

Maurer Mihály, s. k.
főispán.

(321) 3—3

42724. számhoz.

(337) 1—1

Pályázat.

A brassói m. kir. állami főreáliskolánál betöltendő második iskolaszolgái állomásra, melylyel 250 frtnyi fizetés és 60 frtnyi lakpénz, illetőleg a lakpénznek megfelelő szabad lakás és a szabályszerű nyugdíjra való jogosultság van összekötve, ezennel pályázat nyitatik.

Az iskolaszolga kötelessége az igazgatói iroda körüli szolgálata, a tantermek és tanépület egyéb helyiségeinek tisztántartása, fűtése s minden egyéb szolgai teendők végzése.

Elsőbbséggel bírnak az 1873. évi II. t.-cz. értelmében a közös hadseregben, hadi tengerészetnél, vagy a m. kir. honvédtörzseknél kiszolgált altisztek. Ezen körülmény a közös hadügyi, illetőleg a m. kir. honvédelmi ministerium által az illető számára kiállított igazolvánnyal bizonyítandó. Más pályázó kérvénye csakis azon esetben vehető figyelembe, ha igazolvánnyal ellátott altiszt egyáltalán nem pályáznék.

A folyamodók tartoznak továbbá okmányilag igazolni:

1. hogy testileg épek, vagy legalább a szolgálattal járó munkák elvégzésére megkiváncsolt testi erővel bírnak;
2. hogy tudnak magyarul beszélni, írni és olvasni;
3. hogy magyar honpolgárok;

4. ha katonai kötelék alatt nem állnak már, ez esetben állandó tartózkodási helyök községi előjáróságától józan és erkölcsös életükről bizonyítványt tartoznak bemutatni.

Az ekként felszerelt és a nagy-szebeni tankerületi kir. főigazgatóságához intézett kérvények folyó évi december hó 10-ig a brassói m. kir. főreáliskola igazgatóságánál nyújthatók be és pedig azok részéről, kik nem állnak már katonai kötelék alatt, közvetlenül, oly folyamodók részéről pedig, kik még tetteles szolgálatban vannak, az illető katonai hatóság útján.

Budapest, 1890. október hó 6-án.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. ministerium.

Une dame française,

(Parisienne), institutrice diplômée, femme d'un professeur d'ici, a l'intention de former un cours de français pour dames. — Adresse: Felső-újuteza, 33.

Egy francia nő,

(párisi), okleveles tanítónő, egy idevaló tanár neje, francia tanfolyamot szándékozik nyitni leányok számára. Bővebbet: Felső-újuteza 33. sz. a. (336) 1—1

Sz. 6901.—1890. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *iff. Fazakas András* végrehajtónak *Kis Jakab István és neje* végrehajtást szenvedők elleni 345 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a hosszafalusi kir. járásbíró) területén lévő Csernát-falu, Türkös és Szent-Péter területén fekvő, és pedig:

- 1) a csernátfalusi 598. számú telekjegyzőkönyvben A + 1044. helyrajzi számú és pedig a végrehajtási törvényezik 156. §-a értelmében az egész fekvőre 20 forintban,
 - 2) a csernátfalusi 561. sz. tkjvben A + 1002. és 1003. hr. számú fekvőkre 174 frtban, — a 3212. hr. sz. fekvőre 85 frtban,
 - 3) a türkösi 1537. sz. tkjvben A + 4449. hr. sz. fekvőre 49 frtban, s végre
 - 4) a szentpéteri 1560. sz. tkjvben A + 4694. hr. sz., még pedig a végrh. t. cz. 156. §-a értelmében az egész ingatlanra 25 frtban
- ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt

ingatlanok az 1890. évi november hó 18-ik napjának délelőtti 8 órakor *Türkös községi* irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, — vagy 1881. évi LX. törvényezik 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1890. augusztus hó 9.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.

Popp Péter,
egyesbíró.

(333) 1—1

Magyar királyi államvasutak.

Szám 71305./1890.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága az 1893. év végeig szükséges, különféle műhelyi és pályafentartási szerződések és eszközök, továbbá csákányok, lapátok, ásók, fűrészek, taligák, vasalt kútvedrek, szénkosarak, ráspolyok, reszelők, fűrészek, gereblyék, szalagmértékek, lámpa-ollók, papírolók és bádorgató ollók, gyaluk, gyaluvasak, csavarhuzók, kalapácsok, üvegvasók, gyémántok, lakatok, tentatartók, jelzőszálók, kendertárcsák, fehérneműk, kötelek, kátrányozott jelzősinegek, köszörűkötők, jelzősípok, bádorgó munkák, u. m. lámpások, kannák, tűzoltó és vízvedrek, durranógutacs szelenczék, kármentőtálcák, szelenczék stb., vasalt emelő rudak, tűzicsáklyák, összehajlítható mérőpálcák, székek, bélyegzőpárnák ruggyantából, altiszti karkötők, irattáskák bőrből, borjubékok, kalauz-kürtök és zsinórok, kefeneműk, hőmérők, palaczkok, poharak, kavicsrostélyok stb.-re iparnemenként csoportosítva, nyilvános pályázatot hirdet.

Pályázati határidő 1890. évi november hó 25-ike; a bánatpénz letételére 1890. november 24-ike.

Útbaigazítás, a tárgyak részletes kimutatása, föltételek, rajzok stb. az igazgatóságnál Budapest (Andrássy-ut 75. sz., II. emelet 43. ajtó) a hivatalos órákban (8—2-ig) s erezhető.

A minták a budapesti szertárban megtekinthetők.

Budapest, 1890. október hóban.

(335) 2—3

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

5314—1890. p.-sz.

(330) 1—1

Hirdetmény.

A GRID községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyministeri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására, esetleg a mennyiben érdekelt felek a fent idézett igazságügyministeri rendelet szerinti eljárást el nem fogadják, a folyamatban lévő arányosítási pernek érdemben folytatására határidőül 1890. évi november hó 19-ének délelőtti 10 órája GRID községi hivatalosbájába kitűztett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelemzetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, — ezennel idéztetnek.

Brassó, 1890. október hó 11-én.

A kir. törvényszék üléséből:

Deési, elnök.

Bene, jegyző.

634.—1890. szám a.

(329) 2-2

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi minister úr 1890. évi szeptember hó 11-én kelt 50.550./I. számú rendeletével a Nagyvárad—Kolozsvar—Brassói állami közút 277—279. klm. szakaszán, Balavásárnál egy támfal építését és kárták felállítását 2944 frt 09 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1890. évi november hó 6-ik napjának délelőtti 10 órájára a kis-küküllőmegyei m. kir. államépítészeti kirendeltség helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s az általános részletes föltételekben előírt 5 %-nyi, azaz 147 frt bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kiűzött nap délelőtti 9 1/2 órájáig a nevezett hivatalhoz annyi- val inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet, az általános föltételek s részletes határozatok a nevezett magy. kir. államépítészeti kirendeltségnél a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Dicső-Szentmárton, 1890 okt. 15.

A Kis-Küküllő vármegyei
m. kir. államépítészeti kirendeltség